

TĂNG CƯỜNG CÔNG TÁC BẢO VỆ VÀ BỒI DƯỠNG SỨC KHOẺ CÁN BỘ

Nguyễn Khai

1. bảo vệ và bồi dưỡng sức khoẻ cán

bộ là một yêu cầu của cách mạng

Sự nghiệp chống Mỹ, cứu nước, bảo vệ và xây dựng chủ nghĩa xã hội ngày càng nặng nề, phức tạp đòi hỏi Đảng ta phải có một đội ngũ cán bộ đồng đảo, vừa có trình độ chính trị, tư tưởng vững vàng, có trình độ chuyên môn thành thạo, lại vừa phải có sức khoẻ dồi dào để đáp ứng tốt mọi nhiệm vụ cách mạng. Bởi vậy, đi đôi với việc không ngừng nâng cao trình độ của cán bộ về mọi mặt, còn phải **chăm lo đời sống tinh thần vật chất, bảo vệ và bồi dưỡng tốt sức khoẻ của cán bộ**, tạo điều kiện để cán bộ có thể phục vụ đắc lực và lâu dài cho cách mạng.

Qua chiến đấu, hy sinh, gian khổ và rèn luyện, thử thách lâu dài trong khói lửa cách mạng, Đảng ta mới đào tạo, xây dựng được đội ngũ cán bộ trưởng thành như ngày nay. Đội ngũ cán bộ đó rất quý, hiện đang giữ những trách nhiệm quan trọng trong sự nghiệp chống Mỹ, cứu nước. Bảo vệ, bồi dưỡng tốt sức khoẻ của họ là góp phần quan trọng để đánh thắng giặc Mỹ xâm lược và xây dựng chủ nghĩa xã hội ở miền Bắc.

Bảo vệ, bồi dưỡng sức khoẻ cán bộ là **một mặt quan trọng trong chính sách cán bộ của Đảng**. Từ trước đến nay, Đảng và Chính phủ ta không những đã thường xuyên chăm lo đến việc bồi dưỡng chính trị tư tưởng và chuyên môn, nghiệp vụ, đào tạo và sử dụng, đề bạt cán bộ, mà còn rất quan tâm đến việc cải thiện đời sống tinh thần, vật chất nhằm không ngừng nâng cao sức khoẻ của cán bộ. Nhiều chế độ, chính sách đã được ban hành như: chế độ tiền lương, chế độ cung cấp, chế độ nghỉ hàng năm, nghỉ dưỡng sức, về hưu, chế độ đối với cán bộ đau yếu, với các gia đình cán bộ túng thiếu, v.v... Công tác phòng bệnh, khám bệnh và chữa bệnh cho cán bộ đã được tổ chức ngày càng tốt hơn. Nhiều cơ sở điều trị ở

trung ương và địa phương đã và đang được tăng cường về các mặt phương tiện, thuốc men, cán bộ và nhân viên điều trị. Ngoài ra, trong chừng mực nhất định, Đảng, Chính phủ còn quan tâm đến các mặt tổ chức ăn, ở, làm việc, vui chơi, giải trí của cán bộ. Vừa qua Trung ương Đảng đã quyết định thành lập ban bảo vệ sức khoẻ cán bộ ở các cấp, các ngành nhằm tăng cường hơn nữa việc tổ chức bảo vệ sức khoẻ cho cán bộ. Những cố gắng đó đã góp phần bảo vệ sức khoẻ của đa số cán bộ. Một số bệnh hiểm nghèo của một số cán bộ đã được giải quyết tương đối tốt. Chúng ta cũng đã hạn chế và ngăn ngừa được nhiều bệnh của cán bộ đang ở thời kỳ phát sinh. Đó là những thành tích đáng kể trong việc thi hành chính sách cán bộ của Đảng và Nhà nước ta.

Tuy nhiên những cố gắng và thành tích trên mới chỉ là bước đầu. Việc chỉ đạo thực hiện các chính sách, chế độ đã ban hành ở các cấp, các ngành còn chưa được tốt. Hiện nay trong hoàn cảnh chiến tranh, nhất là ở một số vùng chiến đấu ác liệt, có nhiều khó khăn, chế độ làm việc, ăn, nghỉ của cán bộ chưa được tổ chức tốt. Những tình trạng làm việc quá căng thẳng, hội họp, học tập quá nhiều và không cần thiết, kể cả những ngày chủ nhật, ngày lễ, đêm khuya còn khá phổ biến. Việc tổ chức ăn, ở cho cán bộ sống tập thể chưa tốt, ở đây còn xảy ra nhiều hiện tượng tham ô, lãng phí. Công tác tổ chức phòng bệnh và rèn luyện thân thể, giải trí cho cán bộ chưa được chú trọng. Ở những nơi có điều kiện và hoàn cảnh cho phép, chúng ta cũng thường vin vào thời chiến, đã không có kế hoạch và biện pháp tích cực thực hiện các công tác trên một cách thích hợp. Hiện nay, còn nhiều đồng chí hiểu và làm không đúng khẩu hiệu “Mỗi người làm việc bằng hai”, nên có khuynh hướng tăng thời gian và cường độ lao động. Do yêu cầu của sản xuất, chiến đấu khẩn trương, cũng có lúc cần làm việc không quản ngày đêm, nhưng cần tránh biến nó thành nếp sống và làm việc không tốt, mà cần phải chú trọng việc phát huy hiệu suất, nâng cao chất lượng công tác và năng suất lao động. Việc tổ chức khám sức khoẻ cho cán bộ chưa thành nền nếp thường xuyên, do đó phát

hiện bệnh thiếu kịp thời. Công tác điều trị nói chung còn thiếu kiên quyết và tập trung, một số trường hợp săn sóc người bệnh thiếu nhiệt tình. Khâu điều trị ngoại trú và tổ chức điều dưỡng sau khi chữa bệnh chưa được giải quyết tốt.

Những thiếu sót về nhận thức và chỉ đạo thực hiện trên đây đã và đang ảnh hưởng không tốt đến yêu cầu duy trì và khôi phục sức khoẻ của cán bộ.

Đa số cán bộ ta vẫn có đủ sức khoẻ để đảm đương tốt mọi nhiệm vụ công tác, nhưng chưa thể chủ quan, thoả mãn. Nói chung, sức khoẻ của số cán bộ có tuổi từ trung niên trở lên, chưa tốt. Nhiều đồng chí đau yếu luôn, thể lực giảm sút. Sức khoẻ của cán bộ cũ, cán bộ nữ và cán bộ đang công tác ở những vùng có chiến sự ác liệt bị giảm sút nhiều hơn. Rất nhiều cán bộ trung, cao cấp của Đảng và Nhà nước có ít nhất trong người một thứ bệnh; có đồng chí mang hai, ba bệnh, và có bệnh đã trở thành mãn tính, khó chữa. Tỷ lệ cán bộ đi khám bệnh và điều trị hiện nay tăng hơn trước nhiều. Có tình hình đó là do cán bộ ta tuổi đời ngày càng cao, thể lực bị giảm sút theo với thời gian, làm việc thiếu điều độ mà việc bồi dưỡng lại chưa bảo đảm, do những khó khăn nhất định về điều kiện vật chất chung của xã hội. Nhiều đồng chí trải qua đấu tranh cách mạng lâu dài, gian khổ, bị tù đày, tra tấn, điều kiện sinh hoạt vật chất thiếu thốn, công tác luôn luôn căng thẳng, nên sức khoẻ càng sút kém. Từ hoà bình lập lại, bước vào công cuộc cải tạo và xây dựng chủ nghĩa xã hội, nhiệm vụ cách mạng ngày càng khẩn trương, nhiều đồng chí mặc dù sức khoẻ có hạn, nhưng vẫn phải đảm đương một lúc nhiều trách nhiệm nặng nề, không có điều kiện nghỉ ngơi, tĩnh dưỡng tốt để phục hồi sức khoẻ, do đó những căn bệnh cũ chưa chữa được, có khi còn phát triển. Ngày nay, trong lúc sự nghiệp chống Mỹ, cứu nước đang ở thời kỳ quyết liệt nhất, cán bộ ta đang ngày đêm lăn lộn trên hai mặt trận chiến đấu và sản xuất, hoàn cảnh phòng không sơ tán, điều kiện công tác và sinh hoạt có khó khăn, đời sống và sức khoẻ cán bộ đã bị ảnh hưởng một phần. Ở những nơi trực

tiếp chiến đấu ác liệt, sức khoẻ của những cán bộ bị giảm sút nhanh chóng. Mặt khác, nhiều cán bộ chúng ta chưa có ý thức tự bảo vệ sức khoẻ của bản thân mình. Những đồng chí thường hay đau yếu đã thiếu phương hướng, biện pháp cụ thể giữ gìn sức khoẻ của mình.

Vì những lý do trên đây, chúng ta phải **hỗt soc coi träng nhiöm vô bài d-ìng, nòng cao soc khoî c,n bê**, một vấn đề có tính chất thời sự cấp thiết hiện nay, và cũng là yêu cầu lâu dài của cách mạng. Dựa vào những kinh nghiệm lớn bước đầu rút ra được dưới đây, chúng ta cần ra sức tăng cường và làm tốt công tác này:

1 – Mỗi người đều hiểu và thấy cần thiết phải thực hiện phương châm phòng bệnh là chính, là biện pháp trước hết phải lo toan, là gốc của vấn đề bảo vệ sức khoẻ. Nhưng phương châm đó chưa được thực hiện tốt do các cơ quan y tế nhiều nơi thường nặng về chữa bệnh hơn là phòng bệnh, các cấp uỷ và cơ quan chính quyền địa phương thì chỉ đạo thiếu cương quyết, toàn diện, thiếu chặt chẽ, cụ thể, thường thụ động, thiếu quyết tâm giành chủ động hơn nữa trong công tác bảo vệ sức khoẻ cán bộ. Trong thời gian tới chúng ta cần khắc phục thiếu sót này.

2 – Bảo vệ sức khoẻ của cán bộ là một vấn đề có tính chất khoa học. Cán bộ làm việc căng thẳng, nhất là những nơi có chiến sự diễn biến thường xuyên, nếu không có sự hoạt động thể lực cân bằng thì nhất định sẽ phát sinh nhiều bệnh tật. làm việc về tinh thần phải đi đôi với rèn luyện thân thể vui chơi, giải trí, như thế mới duy trì được sức khoẻ để làm việc bền bỉ, lâu dài.

3 – Mặc dù trong hoàn cảnh sản xuất và chiến đấu gay go, ác liệt đến thế nào, nếu cấp uỷ và cá nhân mỗi cán bộ đều lo toan đến mặt bảo vệ sức khoẻ, có kế hoạch cụ thể chung và riêng cho từng người một cách thích hợp, thì vẫn bảo đảm thực hiện được tương đối tốt việc bảo vệ, tăng cường sức khoẻ của cán bộ.

4 – Trong điều kiện vật chất có khó khăn, nhưng nếu cấp uỷ lãnh đạo cụ thể, chặt chẽ, các cơ quan có trách nhiệm đến vấn đề bảo vệ sức

khoẻ có kế hoạch và tổ chức thực hiện linh hoạt, chu đáo, hợp tác chặt chẽ với nhau thì vấn đề chăm sóc về vật chất và tinh thần cho cán bộ nhất định sẽ được thực hiện tốt.

II - ®Èy m¹nh tòun diÖn c,c ho¹t ®éng

nh»m b¶o vÖ sÖc khoî c,n bë

Chúng ta cần nhận rõ tính chất tổng hợp và toàn diện trong việc bảo vệ, bồi dưỡng sức khoẻ cán bộ. Một mặt phải rất coi trọng phương châm phòng bệnh, chủ động giữ gìn thể lực của cán bộ là khâu cơ bản nhất, đồng thời trị bệnh phải tập trung, kiên quyết và kịp thời.

Trước hết cần tổ chức thực hiện tốt chế độ sinh hoạt, làm việc, ăn, ở, nghỉ ngơi hàng ngày cho cán bộ, để khôi phục sức khoẻ sau những thời gian làm việc mệt mỏi, căng thẳng. Tình trạng làm việc quá căng thẳng, bất hợp lý trong những trường hợp không cần thiết, kể cả những ngày nghỉ, v.v... cần phải nghiêm khắc phê phán và nhanh chóng khắc phục. Chế độ làm việc, hội họp, học tập của Đảng và Nhà nước đã ban hành cần được các cấp, các ngành thực hiện một cách nghiêm chỉnh, trừ những trường hợp thật cần thiết, do yêu cầu khẩn trương của chiến đấu và sản xuất. Đối với những đồng chí ốm yếu luôn, có bệnh mãn tính nặng, cần cho nghỉ ngơi dài ngày để điều trị hoặc điều dưỡng cho đến khi sức khoẻ được hồi phục. Khi giao công tác cho các đồng chí này cũng nên sắp xếp công tác và bố trí thời giờ làm việc thích hợp. Đối với cán bộ nữ, nói chung nên giao công tác phù hợp với điều kiện sinh lý riêng của chị em. Đối với những chị em đang hành kinh, có thai, hoặc khi đẻ và nuôi con bú, cần chấp hành tốt những chế độ mà Chính phủ đã ban hành.

Chế độ ăn hàng ngày của cán bộ góp phần rất quan trọng vào việc giữ gìn và bồi dưỡng sức khoẻ của họ, cần được tổ chức và bảo đảm tốt hơn. Các cơ quan, xí nghiệp, công, nông, lâm trường và các ngành có trách nhiệm cần quan tâm hơn nữa cải tiến các nhà ăn tập thể về các mặt tiếp phẩm, chế biến thức ăn và tổ chức quản lý. Đồng thời cần tăng cường giáo dục về nhiệt tình và ý thức trách nhiệm cho anh chị em phục vụ,

nhằm bảo đảm tiêu chuẩn và chất lượng trong các bữa ăn. Cần tổ chức tốt những nơi ăn cho cán bộ khi đi công tác lưu động, đi công tác đường xa, đi đêm và những cán bộ có chế độ bồi dưỡng. Đối với các đơn vị ở nơi sơ tán, cần quan tâm tổ chức tốt việc ăn, ở, theo quy mô nhỏ, để bảo đảm an toàn và bảo đảm sức khoẻ cho cán bộ.

Đồng thời với việc thực hiện tốt các chế độ làm việc, ăn, ở, nghỉ ngơi cho cán bộ, cần động viên và tổ chức tốt việc rèn luyện thân thể thích hợp với từng loại đối tượng, có sự kiểm tra và hướng dẫn thường xuyên. Chú trọng nâng cao hiểu biết về rèn luyện thân thể cho cán bộ, bằng cách tổ chức những buổi nói chuyện hoặc phổ biến rộng rãi trong cán bộ các tài liệu nói về yêu cầu, nội dung, phương pháp và các hình thức tập luyện cho từng loại cán bộ, nhất là đối với những cán bộ trung niên và tuổi già, nhằm làm cho các đồng chí hiểu thấu tác dụng của việc tập luyện đối với sức khoẻ để dần dần xây dựng nền nếp tự giác rèn luyện thân thể trong cán bộ. Cần tổ chức việc vui chơi giải trí tốt hơn nữa, với hình thức phân tán, phù hợp với thời chiến, và thuận tiện cho nhiều đối tượng cán bộ. Ngoài ra còn cần thường xuyên thực hiện việc khám sức khoẻ, tiêm chủng phòng bệnh cho cán bộ theo định kỳ, có sự theo dõi và kiểm tra chặt chẽ.

Về mặt chữa bệnh, cần phải chú trọng nâng cao chất lượng và hiệu quả của công tác điều trị. Muốn vậy, cần củng cố và tăng cường tổ chức màng lưới khám bệnh ở các cơ quan và bệnh viện cho tốt, bảo đảm phát hiện bệnh được kịp thời. Khi phát hiện ra bệnh, phải kiên quyết tập trung thuốc men điều trị và bồi dưỡng ăn đúng mức, đúng chế độ để cán bộ chóng khỏi bệnh trở về công tác. Trong hoàn cảnh phòng không sơ tán, khả năng tiếp nhận của các bệnh viện có hạn, nên đồng thời với việc tăng cường công tác điều trị nội trú, phải chú trọng tổ chức tốt việc điều trị ngoại trú, cần kết hợp chặt chẽ hơn nữa giữa Đông và Tây y trong công tác điều trị.

Trong việc bảo vệ sức khoẻ của cán bộ, cần phải tập trung săn sóc những đồng chí ốm đau, nhất là đối với những cán bộ cũ, cán bộ có bệnh

nặng, đòng con, thu nhập thấp. Riêng với cán bộ nữ, chúng ta cần thấy rõ chị em phải lo toan nhiều mặt, sức lực bị tiêu hao nhiều và nhanh hơn nam giới, nên phải đặc biệt chú trọng các mặt như: tổ chức tốt trại trẻ, bảo đảm chăm sóc con cái, làm việc nhẹ, điều độ lúc có kinh nguyệt, khi thai nghén. Vận động chị em sinh đẻ có kế hoạch, v.v... Đối với những cán bộ phải làm việc căng thẳng, do điều kiện của những vùng chiến đấu ác liệt, thể lực bị giảm sút nhiều, càng cần phải được chú ý; phải tăng cường thuốc men, phương tiện, cán bộ điều trị, tổ chức tốt việc chữa bệnh, an dưỡng hoặc điều dưỡng phục vụ cho số cán bộ này giữ gìn sức khoẻ tiếp tục công tác và chiến đấu tốt.

Đồng thời với việc chăm lo đến sức khoẻ của cán bộ hoạt động thoát ly, cần phải quan tâm đúng mức hơn nữa đến đời sống và sức khoẻ của cán bộ xã và hợp tác xã, đội ngũ cốt cán của Đảng và Nhà nước ở nông thôn. Từ trước tới nay Đảng và Nhà nước luôn luôn quan tâm săn sóc đối với cán bộ xã, nhiều chế độ, chính sách nhằm góp phần giải quyết khó khăn về đời sống cho cán bộ xã được thực hiện, như: phụ cấp sinh hoạt phí, công tác phí, trợ cấp khó khăn, chế độ ốm đau, sinh đẻ, v.v... Cần phải bảo đảm cho các chế độ, chính sách ấy được thực hiện đầy đủ. Do khả năng giúp đỡ của Đảng và Nhà nước có hạn, trách nhiệm chăm lo đời sống và sức khoẻ của cán bộ xã và hợp tác xã, trước hết và chủ yếu là phải do hợp tác xã và sự cố gắng của bản thân người cán bộ. Việc chăm sóc về đời sống phải đi đôi với việc xác định chức năng và cải tiến lề lối làm việc của cấp xã và của cấp trên đối với xã, quy định rõ trách nhiệm của mỗi cán bộ, tạo điều kiện cho cán bộ vừa sản xuất tốt vừa công tác tốt.

III - tr, ch nhiöm cña c,c cÊp, c,c ngunh vu b n th n m i c ,n b 

1 – Yếu tố quyết định việc thực hiện có kết quả nhất công tác bảo vệ sức khoẻ cán bộ trước hết là sự **chỉ đạo chặt chẽ** của các cấp uỷ và các

đồng chí phụ trách các ngành. Phải thường xuyên chăm lo chu đáo về các mặt sức khoẻ của cán bộ. Cần quán triệt đầy đủ yêu cầu, phương châm phòng bệnh là chính, có kế hoạch và biện pháp thích hợp, thiết thực với điều kiện từng nơi. Tăng cường kiểm tra việc thực hiện các chế độ, chính sách cụ thể về tổ chức ăn, ở, làm việc, rèn luyện thân thể và chữa bệnh cho cán bộ, kịp thời uốn nắn những khuyết điểm lệch lạc. Phải xúc tiến ngay việc chỉ đạo thành lập và kiện toàn các ban bảo vệ sức khoẻ, cấp uỷ và đồng chí phụ trách ngành phải thường xuyên nghe báo cáo và cho những chỉ thị cần thiết, kiểm tra sự hoạt động, bảo đảm cho tổ chức đó thật sự hoạt động và đem lại hiệu quả thiết thực. Các cấp uỷ và đồng chí phụ trách cơ quan chính quyền địa phương cần phải làm tốt việc chỉ đạo, phối hợp hoạt động chặt chẽ giữa một số ngành có liên quan trong việc bảo vệ sức khoẻ cán bộ (tổ chức, y tế, thương nghiệp, văn hoá, thể dục thể thao, công đoàn, v.v...). Một khía cạnh quan trọng là tuỳ theo khả năng của địa phương và ngành mình, cần cố gắng tạo mọi điều kiện giải quyết tốt những chế độ, đồng thời cần nghiên cứu để đề nghị bổ sung và quy định mới những điều chưa có, hoặc có mà chưa thích hợp với hoàn cảnh hiện nay.

2 – Y tế, ngành chuyên môn có chức năng quan trọng trong việc bảo vệ sức khoẻ của cán bộ và nhân dân cần quán triệt cả nội dung công tác hai nhiệm vụ phòng bệnh và chữa bệnh; trong chiến tranh còn nổi bật thêm một nhiệm vụ lớn là cấp cứu. Cần phải làm cho mọi cán bộ, nhân viên trong ngành quán triệt đầy đủ tinh thần chủ động trong phòng bệnh và kiên quyết kịp thời trong trị bệnh, chấm dứt tình trạng để bệnh phát sinh, thậm chí nguy hiểm rồi mới biết, mới chữa chạy. Cần xây dựng nội quy tổ chức việc ăn, ở của cán bộ hợp vệ sinh, hướng dẫn và đôn đốc việc thực hiện cho chặt chẽ, nhất là đối với các khu tập thể và nhà ăn công cộng. Cần thực hiện việc định kỳ kiểm tra sức khoẻ toàn diện của cán bộ, để phát hiện và chữa bệnh kịp thời. Trong công tác điều trị phải đặc biệt chú trọng nâng cao chất lượng, những bệnh hiểm nghèo phải kịp thời hội

chẩn tập thể, tập trung phương tiện, thuốc men, giải quyết nhanh chóng và có hiệu lực. Trong hoàn cảnh chiến tranh hiện nay, chúng ta có khó khăn về cơ sở điều trị, nhưng lại cần khẩn trương cứu chữa nhanh để người bệnh sớm ra viện. Song phải tránh khuynh hướng cho ra việc non, khi bệnh chưa được giải quyết về căn bản. Ngành y tế cần chuyên hướng tổ chức, phục vụ người bệnh tốt hơn, thích nghi với thời chiến. Cần mở rộng, củng cố tốt mạng lưới khám bệnh và chữa bệnh ở những nơi sơ tán tập trung, để bất cứ trường hợp nào cán bộ bị yếu đau cũng có nơi điều trị. Dù cán bộ điều trị nội trú hay ngoại trú, cần phải bảo đảm điều trị tốt, đúng chế độ, để cán bộ phấn khởi và an tâm điều trị.

Để làm tốt những nhiệm vụ trên, ngành y tế cần chú trọng giáo dục, động viên, nâng cao tinh thần trách nhiệm và nhiệt tình phục vụ người bệnh cho cán bộ, nhân viên trong ngành, thực hiện tốt lời dạy của Hồ Chủ tịch: “lương y kiêm từ mẫu”.

3 – Các ngành có trách nhiệm khác như thương nghiệp, thể dục thể thao, công đoàn, v.v... cần phải góp phần tích cực của ngành mình vào việc bảo vệ sức khoẻ cán bộ. Đặc biệt, ngành thương nghiệp cần khắc phục khó khăn bảo đảm việc cung cấp lương thực, thực phẩm cho cán bộ, cho các nhà ăn tập thể và các bệnh viện theo đúng chế độ quy định và bảo đảm chất lượng tốt. Trong những hoàn cảnh khó khăn, ngành thương nghiệp càng phải đề cao tinh thần trách nhiệm và có kế hoạch linh hoạt, thiết thực nhằm phục vụ tốt sức khoẻ cho cán bộ trong phạm vi mình phục trách.

4 – Các cơ quan tổ chức cần nhận rõ trách nhiệm của mình, không được tách rời việc quản lý sức khoẻ cán bộ nói riêng với công tác quản lý cán bộ nói chung.

Để làm tốt chức năng tham mưu, giúp cấp uỷ nắm vững đội ngũ cán bộ, nắm vững tình hình mọi mặt của cán bộ, các cơ quan tổ chức phải có trách nhiệm cùng cơ quan y tế quản lý chặt chẽ tình hình đời sống, sức khoẻ của cán bộ thuộc diện mình phải quản lý, thường xuyên báo cáo với

lãnh đạo, đề xuất và xin chỉ thị của cấp uỷ về phương hướng và biện pháp giải quyết kịp thời; cần phải dựa vào chế độ chính sách chung của Đảng và Nhà nước đã ban hành mà nghiên cứu, vận dụng thi hành cho thích hợp với điều kiện, khả năng của mỗi nơi. Các cơ quan tổ chức phải là lực lượng chủ yếu giúp cấp lãnh đạo quy định những chế độ và kiểm tra việc thực hiện, thường xuyên góp ý kiến với các ngành chuyên môn khác nhằm thi hành tốt các chế độ đó.

5 – Công tác bảo vệ sức khoẻ cán bộ là nhiệm vụ của các cơ quan Đảng và Nhà nước, đồng thời còn là trách nhiệm của bản thân mỗi cán bộ. Hiện nay trong cán bộ ta nhiều đồng chí đã chú ý giữ gìn sức khoẻ của mình, biết tổ chức việc ăn, ở, tuân theo chế độ làm việc, nghỉ ngơi, tham gia tập luyện, do đó đã ảnh hưởng tốt đến sức khoẻ và hiệu suất công tác; nhiều đồng chí ốm đau đã có tinh thần phấn đấu với bệnh tật, lạc quan, tin tưởng tích cực điều trị, đó là điều rất quý báu. Nhưng cũng còn nhiều đồng chí chưa có ý thức đầy đủ và có kế hoạch giữ gìn sức khoẻ thường xuyên vào tập thể, vào tổ chức y tế, vào các chế độ, chính sách của Đảng và Nhà nước, chưa cố gắng phấn đấu để tự rèn luyện thân thể, tổ chức ăn, ở, làm việc, học tập, giải trí tốt. Nhiều đồng chí đã làm hao phí sức khoẻ của mình một cách vô ích, khi ốm đau không chịu thực hiện chế độ nghỉ ngơi và điều trị theo quyết định của cơ quan y tế.

Yêu cầu của cách mạng đòi hỏi mỗi cán bộ phải nâng cao tinh thần trách nhiệm trong công tác, đồng thời phải có ý thức đầy đủ giữ gìn, bồi dưỡng sức khoẻ của mình, để phục vụ lâu dài cho cách mạng. Đối với những đồng chí có bệnh, hoặc đang điều trị phải tự mình chấp hành đúng quy định của thầy thuốc về chế độ làm việc, nghỉ ngơi và điều trị. Kiên quyết chấm dứt tình trạng vừa chữa bệnh, vừa tranh thủ giải quyết công việc trong những trường hợp không cần thiết, làm cho việc điều trị ít kết quả và kéo dài. Mặt khác, cũng cần khắc phục tư tưởng cá nhân, ý lại, đòi hỏi quá nhiều về bồi dưỡng, thuốc men, v.v... khi điều kiện chưa cho phép thoả mãn đầy đủ. Mỗi cán bộ chúng ta có ý thức trách nhiệm thực

hiện tốt những điều trên là vừa bảo đảm hạnh phúc cá nhân và gia đình, vừa thiết thực góp phần vào lợi ích chung của cách mạng.

*

**

Cán bộ là vốn quý của Đảng, của nhân dân, của sự nghiệp cách mạng. Công tác bảo vệ sức khoẻ cán bộ là vấn đề có ý nghĩa chính trị và thực tiễn to lớn, là một mặt rất quan trọng trong chính sách cán bộ của Đảng. Quán triệt ý nghĩa đó, bằng mọi cố gắng và việc làm thực tế của các cấp, các ngành, nhất là các cơ quan có trách nhiệm trực tiếp, cùng với sự nỗ lực phấn đấu của bản thân mỗi cán bộ, nhất định chúng ta sẽ thực hiện có kết quả yêu cầu bồi dưỡng, nâng cao sức khoẻ cán bộ, góp phần quan trọng vào công cuộc chống Mỹ, cứu nước đi đến thắng lợi cuối cùng.